

ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америки; ПЯТЬ ЦЕНТИВ За кордоном.

Тел. „Свобода“: ВЕРГЕН 4-0827. — Тел. У. Н. Союз: ВЕРГЕН 4-1016

THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

НЕМА ПІДСТАВ ДО СПОЛОХУ ЗПРИВОДУ ЗНИЖКИ ЦІН І БЕЗРОБІТТЯ

Вашингтон, 17. лютого. — Президент Труман заявив на пресовій конференції, що нема причин до переполоху з приводу теперішньої знижки цін на продукти і з приводу зростаючого безробіття. Заява президента оперта на поглядах економістів, провідників конгресу і робітничих організацій. Президент дотримався економічної зпівваженості кожного місяця і має добрий перегляд положення. Говорячи про знижку цін Труман виявив переконання, що це тільки зрівноваження господарства, якого кожний собі бажає. Засувавши економічний стап країни як нормальний, президент знову висловив надію, що конгрес ухвалить нові податки в сумі чотирьох мільярдів доларів. Впав з тим він виявив, що в недалекому часі буде внесення законопроект про поширення суспільного забезпечення на домашніх і фермерських робітників і на самостійних дрібних підприємств і заповів підвищу оплат на суспільне забезпечення з одного на півтора відсотка від платні.

ГУВЕР ЗА ЗВІЛЬНЕННЯ ПОШТОВОГО ДЕПАРТАМЕНТУ ВІД ПОЛІТИКИ

Вашингтон. — Комісія Гувера вийшла з домаганнями до конгресу, щоб звільнити департамент пошти від політичних впливів і поставити його на строго бізнесовій базі. Найважливішою підставою до такої зміни є збільшення бюджету поштового департаменту в такий спосіб, як це роблять бізнесові підприємства. На підставі закону про контроль за 1945 р. поштовий департамент повинен піддавати контроль як кожній іншій діяльності екзекутиви. Комісія звертає увагу, що поштовий дефіцит з 1948 р. в сумі \$310,000,000 не є правдивим, бо у приходах не-зазначено \$190,000,000 з таких услуг, які оплачуються. Тому саме поштовий департамент мусить діставати субсидії з загального бюджету на ведення своєї праці, а це не-правильно.

ШОФЕРИ ЗАКРИЛИ СТРАЙК У ФІЛАДЕЛФІ

Філадельфія. — Страйкуючі шофери на таксіках повернулися до праці після триденного припинення праці. Це був страйк неавтиризований юнію. Страйкуючі хотіли використати нагоду страйку всього вуличного руху і зажадали права поборати для себе 50 відсотків з усіх прибутих ними грошей, замість теперішніх 45 відсотків. За годину праці їм дають \$1.20. — Страйк на підземних і надземних вуличних залізницях йде далі. Спроба посадики міста посередити між обома сторонами розбилася. Робітники обмежили свої домагання підвищити платні на 13 ц., замість початкових 25 ц., однак управа транспортної компанії не хоче поступити поза офірту підвищення 3 центи на годину. Теперішня платня службовців вносить від \$1.09 до \$1.63 на годину.

НОВИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПАРК

Вашингтон. — Представники стейту Норт Дакота запросили президента Трумана на відкриття нового національного парку ім. Теодора Рузвелта.

ПРОТИ ПІДВИШКИ ПЛАТНІ ПІДПРИЄМЦІМ

Вашингтон. — Комісія економічної політики Торговельної Палати Злучених Держав видала зазив до підприємців, щоб вони добре передумали справу підвищення платень для робітників, коли вона прийде на денний порядок, як „четверта рунда“ домагань після війни. Комісія твердить, що підвищення платень захитася стабілізацією американського господарства, яка саме тепер заповидається при нагоді знижки цін на продукти. Підвищення платень може тільки спричинитися до ще дальшої інфляції.

ВІДСТАВЛЕНО 7,000 РОБІТНИКІВ В КАНЗЕР-ФРЕЙ-ЗЕРА

Дітройт. — Корпорація Кайзера-Фрейзера оприлюднює, що відправить 7,000 робітників у своїх фабриках виробу авт на протак трьох тижнів. Управління, що підготувало новий модель авт, тому треба зробити відповідні перемини.

ДВА ДОМИ В ВІЛОМУ ДОМІ

Вашингтон. — Президент Труман звернувся до конгресу з предявленням внаситиувати \$5,400,000 на перебудову Білого Дому на підставі зладжених кошторисів. Значці прийшли до висновку, що далеко дешевше коштувала б нова побудова, ніж плановані перерібки. Однак прихильники збереження Білого Дому як національної пам'ятки обстоюють перебудову, хоч би вона мала коштувати більше. На підставі планів перебудова обійме будову нового будинку в рямцях теперішнього Білого Дому. Новий будинок має мати усік вигоди і бути огнетривалим.

\$44,000,000 НА ПОРЯТУНОК ФАРМЕРІВ НА ЗАХОДІ

Вашингтон. — Рільничі комісія палати репрезентативів схвалила одноголосно призначити \$44,000,000 на позички для фермерів, які потерпіли від буревії і сніговий в західних стейтах. Коли у східних стейтах настала тепла погода, та західні стейти ще даліше навіщують снігові. Побююються, що з приходом теплішої погоди сніги почнуть топитися, а це спричинить великі по-веві.

ПОДЕШЕВІЛИ ЦУКЕРКИ

Ст. Луїс. — Одно з найбільших підприємств виробу цукерків в краю, а це Чейз Кенді Компані, знижило ціну на кількох родах цукерків з 80 до 72 центів від пачки. З Шікаго сповіщають, що там незабаром почнуть наново виробляти одноцентові цукерки „Бейбі Рут“, яких виробі припинено підчас війни.

Парк обіймає 77,000 акрів землі. Президент Труман носить-ся з думкою поїхати на свято відкриття.

Ухвалено передати президентові контролю над експортом

Вашингтон, 17 лютого. — Комісія міжстейтової й закордонної торгівлі сенату ухвалила повноважність для президента видавати розпорядки й правила для контролю експорту товарів до кінця 1950 р. Подібну повноважність мав президент під час минулої війни і її введено разом з іншими воєнними повноваженнями після покінчення війни. За часів війни треба було мати окремий дозвіл федерального уряду для посилок закордон.

СТАНОВИЩЕ ПРЕЗИДЕНТА В СПРАВІ АТЛАНТИЙСЬКОГО ОБОРОННОГО ПАКТУ

Президент Труман сказав на пресовій конференції, що нема ніякого замішання у відношенні Злучених Держав до Північно-Атлантійського Оборонного Пакту. Він пригадав на свою інавгураційну промову з 20 січня, в якій він сказав, що „головною ціллю пакту є дати доказ на те, що свободні країни рішені оборонити себе перед нападом з усякого боку. Кожна країна мусить від себе причинитися чимсь до спільної оборони“. Президент сказав теж, що він вповні підтримує заяву секретаря Ачесона в цій справі. Ще точніше буде ця справа предявлена, коли секретар стейту Ачесон буде складати свідомство перед повною сенатською комісією закордонних справ. — Коли спиталися президента про відношення до Японії, президент відповів, що політика Злучених Держав відносно Японії була складена з хвилюючої окупації і що досі не зайшла ніяка потреба її змінити.

СОВЕТСЬКИЙ УРЯД НЕ ДОПУСКАЄ АМЕРИКАНЦІВ ДО ПОБАЧЕННЯ УВ'ЯЗНЕНОЇ ПИСЬМЕННИЦІ

Вашингтон. — Департамент стейту оприлюднює, що американська амбасада в Москві не може добитися від советського уряду дозволу на побачення Анни Луїзи Стронг, яку советський уряд арештував під замітом шпигунства. Пання Стронг, як письменниця, перебувала довгі роки в Москві без перешкод.

ПАН-СЛОВ'ЯНСКА ВІСТАВКА ПОШТОВИХ МАРОК

Філадельфія. — У філателістичнім Музею при вул. Брод і Даймонд відкрито виставку поштових марок з усіх слов'янських країн. Виставка буде товнати від 19 лютого до 13 березня. Вона влаштована з нагоди оснування Пан-Слов'янського Товариства Марок в Америці. На відкритті виставки в суботу 19 лютого заповидажені відвідати різних слов'янських груп в народних одягах. У повідомленні до газет зазначено деякі спеціальні окази марок, між ними й Вендів з Лівонії і марок, видрукованих підчас походу генерала Петра Врангеля на Україну. (Його інтерв'ювали в Туреччині й Сербії в 1921).

АМЕРИКАНСЬКИЙ ПОСОЛ ДО ПАКІСТАНУ

Президент Труман назначив фахового дипломата, Мерлі Кокрана, послом до Пакистану. Кокран є тепер членом комісії Об'єднаних Держав в Індонезії. З огляду на критичне гогодження в Індонезії, Кокрані останеться надальше членом комісії.

ГЕН. КЛЕН СТВЕРДЖУЄ НЕУСПІХ СОВЕТСЬКОЇ БЛОКАДИ

Берлін, 18. лютого. — Американський військовий губернатор Німеччини, ген. Л. Д. Клей, вчора ствердив, що советська блокада Берліна цілком розминулася зі своєю ціллю та не дала бажаного матеріального ані морального успіху. В одному інтерв'ю ген. Л. Клей заявив, що ця блокада як пошкодила кому, то насамперед Советам.

Україна в авангарді проти-кому- ністичної боротьби за волю

АМЕРИКАНСЬКЕ РАДІО ПРО ВИЗВОЛЬНІ РУХИ В КРАЇНАХ „НАРОДНОЇ ДЕМОКРАТІЇ“

Нью Йорк, 18 лютого. На підставі повідомлень з американських і британських джерел з Німеччини, місцева радіостанція WOR (Мючуал Бродкестінг) передала вчора довшу інформацію про постійний ріст підпольних визвольних рухів в країнах терористичної советської „народної демократії“, ставляючи український визвольний рух в авангарді цих рухів.

На УКРАЇНІ — згідно з цими інформаціями — діє сильний протикомуністичний рух, Українська Повстанча Армія, що нараховує около 200,000 вояків. Повстанські відділи, що під час війни поборювали німців, від 1944 року ведуть безупинну і затяжну боротьбу проти советських армій та советської окупаційної влади в Україні.

В ЮГОСЛАВІЇ існує щонайменше сім терористичних підпольних організацій, включно з вірними Комінформові комуністами, що ведуть боротьбу проти Тіта. Одна з антикомуністичних груп, що називається „Хрестоносцями“, веде настільки успішну боротьбу проти комуністичного режиму в країні, що уряд був змушений вислати проти неї спеціальні відділи військ. Успішну боротьбу проти большевизму веде теж дуже сильна група бунтівних четників ген. Дражі Михайловича.

В ЧЕХОСЛОВАЧИНІ діє сім партизанських організацій, найсильнішою з яких є „Рух за Волю“, що його піддержує теж колишня протигітлерівська підпольна організація „Чорний Лев“.

В ПОЛЬЩІ перебуває в лісах і горах около 100,000 партизан різноманітних політичних напрямків, але всі проти комуністичні. Більшість з них творять офіцери і вояки колишньої протигітлерівської

(Докінчення на стор. 4-й)

ТРАНСПОРТ НОВИХ ІМІГ- РАНТІВ ПРИЙДЕ В ПО- НЕДІЛОК

Філадельфія, 18 лютого. Канцелярія ЗВАДКомітету одержала телеграфічне повідомлення, що пароплав Ірві Пайл, на якому їде 218 нових українських імігрантів старанням цього Комітету, причалить до порту в Бостоні не 20-го, як це раніше повідомлено, але в понеділок, 21-го лютого.

СОВЕТСЬКІ БАРИКАДИ НА ВУЛИЦЯХ БЕРЛІНА

Берлін, 18. лютого. — Советське військове управління почало вчора творити вже такі справжні залізну заслону, будуючи зі заліза і бетону барикади на вулицях Берліна та відгороджуючи ними свій сектор від західних. Роботу виконують німецькі робітники під наглядом советських офіцерів. Причиною цих заходів формально подається боротьба проти контрабанди, що до деякої міри відповідає правді, як це стверджується з американського боку. Проте, барикади зі заліза і бетону в місті та в „мирних часах“ роблять на місцеве населення незвичайно пригноблююче враження.

РОЗПАЧЛИВЕ УКРАЇНСЬКЕ РАДІО „РАТЮЙТЕ!“ З-ЗА МУРІВ ТОРМІ В КОШИЦЯХ

Братислава, 12 лютого. І. К. (Власна кореспонденція „Свободи“) З-за мурів старої турецької кріпості біля міста Кошиць в Східній Словаччині тепер щодня розноситься розпачливе українське „Рятуйте!“ До цієї твердині советські владі стягають українців з Чехословаччини, яким ще досі пощастило оминати їх рук, та головню втікачі з Карпатської України, з Галичини і Волині, як теж тих, що їх большевицькі лодолови підступом схопили в західній Європі. Тут їх „переслідують“ і опісля ешелонами раз на місяць висилають на Сибір. Прийнято порядок, що українців з Галичини та інших західних областей висилають до Туркестану і Азербайджану, а наддніпрянців в арктичні краї. Для 5-го лютого був в цьому таборі советський академік. Даліцев та говорив голдним людям про „сталінську конституцію“. Як він відходив, інтерновані жінки з дітьми заступили йому дорогу та з плачем і криком домагалися аби він повідомив Сталіна, що вони не хочуть їхати на Сибір і хочуть залишитися в Україні. Тюремна сторожа мусіла промостити советському пропагандистові дорогу до виходу. Вночі з 8 на 9 лютого, як людей вели з кріпості на залізничну станцію в Кошицях, вони підпалили свої нуджені клунки, щоб звернути цим увагу населення та кричали: „Рятуйте нас. Не хочемо на Сибір“. Советська ескорта почала насілі стріляти та за-вернула людей до кріпості. Ще перед світанком розстріляно там 12 чоловіків, одного на кожних 50 „шасливих“ советських громадян. Чеське радіо повідомило, що транспорт відправлено 10-го лютого, отже з 24-годинним запізненням. Чехи і словаки в околиці тепер тільки що й говорять про большевицькі знущання над українцями.

ЗАХІДНІ СОЮЗНИКИ ДОМАГАЮТЬСЯ ПРИЛУЧЕННЯ ТРІЕСТУ ДО ІТАЛІЇ

ВІДКИДАЮТЬ ВИДВИГНЕНОГО СОВСТАМИ ШВАЙЦАРСЬКОГО КАНДИДАТА НА ГУБЕРНАТОРА

Лейк Сокекс, Н. Й., 18 лютого. — Советський представник в Раді Безпек, Я. А. Малік, вчора нагло видвинув домагання прийняти запропоновану свого часу Британією кандидатуру швайцарського полковника Германа Флюкігера на губернаторства Тріесту. Представники Злучених Держав, Британії і Франції безпосередньо відкинули цю советську пропозицію, обстоюючи, що Тріест повинен бути звернений Італії. Полк. Флюкігер був свого часу швайцарським амбасадором в Москві і тепер є головою швайцарських годдинників. Західні союзники у відповідь на советське домагання заявили, що від того часу, як Британія ставила кандидатуру Флюкігера на губернатора Тріесту, зайшло дуже багато змін, головню підкреслили факт, що в тому часі Югославія в своїй зоні розбудувала свою справжню поліційну державу, так що вони сьогодні вважають єдиним можливим виходом з положення необхідність передати Тріест під суверенність Італії. Тим самим відпадає проблема кандидатури міжнародного губернатора для цього міста.

ЗАКОНОПРОЕКТ ПРО КОН- ТРОЛЬ ЦЕРКВИ В БОЛ- ГАРІЇ

Софія, 18 лютого. — Комуністичний міністер закордонних справ Болгарії, Василь Коляров, вніс вчора в парламенті законопроект, яким передбачується обмеження церковних груп цієї країни зі закордонними центрами та який практично означає повну контролю церкви державою. У виясненнях до законопроекту міністер схибно заявив, що з огляду на значну політичну активність деяких церковних груп закордоном, цей законопроект забезпечить „канонічну чистоту“ болгарських церков та „скріпить їх незалежність“. В законі зокрема відмічується, що вихованням дітей спеціально піклується держава і тому ця справа є поза сферою компетенції духовенства. На від 1,000,000 болгарів около 8,000,000 є право-славних, 50,000 католиків, 16,000 протестантів, а решта мусулмани.

ЮГОСЛАВІЯ „МОДИФІКУЄ“ СВОЇ ПРЕТЕНСІЇ ДО АВСТРІЇ

Лондон, 18 лютого. — Заступники міністрів закордонних справ чотирьох великодержав, що після більше ніж піврічної перерви знову відновили тут минулого тижня свої наради в справі мирового договору з Австрією, вивели рішення вислухати югославську делегацію з її претенсіями до Австрії. Югославія вже раніше видвинула свої домагання до частини австрійської території та до воєнних відшкодовань. Тепер югославський представник заявив, що домагання його країни вже не такі, як були раніше, не означаючи точніше в чому власне та в якій мірі вони не є „такі“.

ЗАСУДИЛИ СУДЕТСЬКОГО НІМЦЯ ЗА ШПИГУНСТВО

Мюнхен, 18. лютого. — Після тасної розправи американський військовий трибунал засудив тут на 20 років тюремні важких робіт судетського німця, Франтісека Клецька, обвинуваченого за шпигунство в користь комуністичної Чехословаччини та проти американських окупаційних сил в Німеччині. Заповіджено п'ять дальших розправ в цій справі.

БРИТАНЦІ ПРОДОВЖУЮТЬ ЧИСТКУ ЕКСТРЕМІСТІВ

Лондон, 18 лютого. — Британія продовжує чистку комуністичних і фашистських екстремістів з відповідальних постів державної і публічної служби. Інституція Професійних Публічних Службовців повідомила вчора про звільнення з праці чотирьох вчених, що були членами комуністичної або фашистської партії та займали високі становища в тасних наукових дослідках.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130
of Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На пів року	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
В Джерсі Сіті і закордоном:			
Foreign and Jersey City Rates:			
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
Число з понеділка (англійською)		Monday's issue (the Ukrainian Weekly)	
English language supplement:			
На рік	\$2.50	One year	\$2.50
На пів року	\$1.50	Six months	\$1.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

НА ЖАЛЬ, ЗАПІЗНО!

Совєтська репатріаційна комісія в Німеччині — це та, яку прокляли мільйони тих нещасливців, що їх силою відставлено по війні, «на родину». Ця комісія проклята й тими, що хоч врятували своє життя, але роками жили на скитальщині в постійному страху, що вона з'явиться і забере їх до сталінського некла.

Згідно з розпорядженням ген. Л. Д. Клея, мілітарного губернатора Злучених Держав в Німеччині, совєтська репатріаційна комісія має зліквідувати свою діяльність в американській зоні до 1. березня 1949. На ділі цієї діяльності останнім часом взагалі не було; бо не було «добровольців», що хотіли б вертати на землі Совєтського Союзу. І це було формальною причиною, чому ген. Клей зажадав її ліквідації.

Треба знати, що Совєти ще далі натискають на американську окупаційну владу, щоб вона примушувала скитальців вертати «на родину», але — як читаємо у звідомленнях — Злучені Держави є проти примусової репатріації, а тільки за добровільну. Тому, що добровільних репатріантів нема, ген. Клей тої думки, що вже совєтська мілітарна місія, у якій будинку приміщена теж і совєтська репатріаційна комісія, вистачає на полегду бажань таких, що хотіли б вертати до Совєтів.

До цього слід додати, що по правді тут йдеться головню про зменшення числа совєтських шпигунів в американській зоні Німеччини. Хоч совєтська репатріаційна комісія вже від довгого часу не має чого робити, бо ніхто не зголошується вертати добровільно «на родину», вона має ще іншу роботу. Правда, нині й їй уже не так легко аранжувати «півдання» і вже скитальці несподівано десь так не пропадуть, як це бувало давніше. Але з цього не виходить, що вона сидить бездіяльно, що не займається шпигунством, що не вишукує провокаторів, потрібних для шпигунства деморалізації по скитальцях таборів. В цьому теж і до українських, що не шукає способів розбивання усіх спроб консолідації тих сил, що змагають до визволення поневолених Кремлем країн та народів.

Беручи справу з ось такого боку, ліквідація совєтської репатріаційної комісії в американській зоні Німеччини може навіть принести якусь користь. Але коли мати на увазі давню завдання репатріації, то її ліквідація припізнена. Своє чортівське діло ця комісія вже давно виконала, дістаючи у цьому ділі велику допомогу від таких організацій як УНРРА. Во треба було щойно великого натиску з боку американської публічної опії, щоб американська влада перестала помагаєти совєтським репатріаційним комісіям силою забирати людей до скитальщини до Совєтів. Це щось таке, як було з натиском американських робітничих організацій на американські урядові чинники, щоб заговорили про совєтські табори каторжних робіт. Майже два роки натискали представники Американської Федерації Праці на департамент стейну, щоб він прилучився до простоти американського робітництва в справі невилічливості в Совєтах. Хоч американський уряд добре знав, що діється у совєтських таборах каторжних робіт, але нічого в цій справі не робив. Він теж добре знав, що діється з тими нещасними людьми, що їх совєтські агенти силою забирали до скитальщини до Совєтів. Та й це збувалось мовчанкою ради «миру» з Совєтами. За цей «мир», якого досі нема і не буде, заплатили мільйони невинних людей муками і смертю, а найбільше тих жертв поклав такий український нарід.

Майбутність суспільного забезпечення

У різних комісіях і підкомісіях конгресу прийнято в засади деякі законопроекти, які викликали такі на місці голосні протести, а навіть голоси обурення проти посліху, з якими ці проекти перепущено. Однією такою справою є стареча пенсія для ветеранів світових воєн; другою є переміна федеральної агенції суспільного забезпечення на департамент суспільного добробуту, на чолі якого стоїтиме окремий секретар.

Новий міністерський департамент мав би за завдання «підтримувати й поширювати загальний добробут у справах, які відносяться до здоров'я, виховання, суспільного добробуту і суспільного забезпечення».

У дискусії над цими справами в комісії видатків для езекутивних департаментів підносили закиди, що в департаменті суспільного добробуту повинні бути зосереджені тільки справи пенсій, виховання та суспільного забезпечення, бо справи здоров'я є надто важні, щоб їх ставити нарівні з фінансовими справами. Однак вкінці ухвалили приділити новому департаменту такі різноманітні справи, які переміняють новий департамент на якийсь уряд, що має займатися майже всіми людськими справами. Ніщо дивного, що вже появляються голоси критики проти засягу справ, які підлягатимуть департаменту добробуту і вони будуть рости, аж доки законопроект не стане законом.

Створення нового департаменту є зв'язане з законодавством у конгресі, яке там за спонукою адміністрації вже заплановано. Між ними є три дуже важливі і даєкосяжні законопроекти (билли): 1. підвищення старечої пенсії і допомоги для вдів та сиріт по небіжникові; з тим биллом заучена виплата більших рат для покарлених робітників і поширення суспільного забезпечення на дальших 25,000,000 людей, досі необтяжених законом; 2. підвищення забезпечення на випадок безробіття; 3. Треба було щойно великого натиску з боку американської публічної опії, щоб американська влада перестала помагаєти совєтським репатріаційним комісіям силою забирати людей до скитальщини до Совєтів. Це щось таке, як було з натиском американських робітничих організацій на американські урядові чинники, щоб заговорили про совєтські табори каторжних робіт. Майже два роки натискали представники Американської Федерації Праці на департамент стейну, щоб він прилучився до простоти американського робітництва в справі невилічливості в Совєтах. Хоч американський уряд добре знав, що діється у совєтських таборах каторжних робіт, але нічого в цій справі не робив. Він теж добре знав, що діється з тими нещасними людьми, що їх совєтські агенти силою забирали до скитальщини до Совєтів. Та й це збувалось мовчанкою ради «миру» з Совєтами. За цей «мир», якого досі нема і не буде, заплатили мільйони невинних людей муками і смертю, а найбільше тих жертв поклав такий український нарід.

Перша частина нового законодавства мала б увійти в життя вже з днем 1 липня б. р. Тоді уряд почав би двічі більшу доплату до старечих пенсій і доплат на утримання вдів та несамолюбних сиріт, а така доплата спричинила б федеральному скарбові виток 2.6 бильйонів на місце дотеперішнього витку в сумі 1.3 бильйонів доларів.

На підставі теперішнього закону про суспільне забезпечення яких 40 мильйонів промислових і торговельних робітників мають забезпечення. Від 1 липня вже 60-65 мильйонів робітників мали б платити вкладку до Фонду Суспільного Забезпечення, а це дає б підставу їхнім родинам і їм самим мати право до старечих пенсій і всіх інших добродійств, які досі звисні. Від 1-го липня мали б дістати вищу старечу пенсію мужчини, які мають понад 65 років життя, а жінки по скінченні 60 році життя. Теж і особи, які є на втриманні обезпеченого, дістали б підвищу бенефітів.

Медицина безпека в початках полягала б у тому, що робітникам мав би право на шпигальний догляд до 60 днів у році, майже повну лікарську обслугу і безплатні ліки, а теж і дентистичну опіку, включаючи й сестер-доглядачок, які приходили б додому. Підвищення на випадок безробіття, геж передбачена в законопроекті, однак над нею йде ще гежер гаряча дискусія в урядових колах. Це тому, що виплата для безробітних іде від стейтів, а федеральний скарб доплачує кожному стейтові іншій суми грош.

Варі з підвищукою бенефітів підуть теж підвищені ярємі за такі обезпечення. В році 1950 почались би оплати на обезпечення здоров'я й тому від того року робітники мали б доплачувати по 1.75% до Фонду Суспільного Забезпечення, аж до висоти \$4,800 річної платні. На підставі теперішнього закону робітники платять 1% від \$3,000 річної платні. Крім робітників доплачують підприємці по 1.1% до Фонду. Коли річна платня робітника не є вища як \$3,000, а 1.75%, коли платня вища.

У практиці це вийшло б річно по \$84 для кожного робітника, а по \$117 для підприємця на обезпеченого робітника. До того має доплачувати ще федеральний скарб, як загально говорять, двічі стільки, що платив досі. Така доплата мала б виносити пересічно одну третину загальних виплат, виданих з обезпечення на бенефіти.

Тому, що підприємці обов'язані доплачувати до Фонду Суспільного Забезпечення по декуді більше ніж самий робітник, а крім того доплати з федерального скарбу покривались би з податків, які теж платять підприємці відповідно до своїх доходів, представники підприємців почали вже кампанію проти плянів нових законопроектів. Вони виказують, що робітник теж обов'язаний платити розмірно високі доплати з своїх заробітків, яких він досі не знав, а не завжди дістає бенефіти, бо часто вмирає перед 65 роком життя.

У першу чергу вони звертають увагу на постійно зростаючі видатки федерального уряду на різноманітні цілі і остерігаються, що прийде час, коли федеральний бюджет не зможе виконати грошових зобов'язань держави. Так напр. вказують вони, що в 1950 р. треба буде доплачувати з федеральних фондів 2.3 бильйонів, в 1960 р. 13 бильйонів, в 1980 р. 23.8 бильйонів, а в 2000 році повних 33 бильйонів доларів.

На це відповідають прихильники суспільного обезпечення, що таке обезпечення має мети вищі цілі, ніж їх можна б оцінювати самими грошовими видатками. Крім того робітникам платити буде постійно зростати, а тоді теж легше буде здоров'я людини настільки поправитися, що не треба буде раз-ураз кликати лікаря та йти до шпиталю для порятунку здоров'я.

Усі такі закиди й відповіді придуть на чергу підчас дискусії, яка почнеться в комісіях для пересування закидів і свідків.

Скільки заощадилося б українцям енергії, якщо б вони позбавлені від сотень років власної в повному значенні держави — не мусили роздвоювати своєї політичної думки! А то завжди треба бути настороженим на власні українські справи, але й на чужі, себто на справи тієї держави, в якій вони випадково живуть, бо ті справи тієї держави не без впливу і значення для українців. Так було в давній Росії, так було в давній Австрії, так було в Польщі, Румунії, на Закарпатті, на Зеленому Кліні (чи тепер у Шангаї), в Північній, в Південній Америці, а навіть на тих двоох континентах, про які колись і не думали в Африці й Австралії. Таке судилося й нам, в Австрії. Замість думати лише про свою спільноту, ми ще мусимо наслухувати, що може статися з тим слабеньким, безборонним краєм, що сьогодні підготовлений американським хлібом міг би трохи поборкати переперітцями по чужих левадах, розтривуючи те, що попадає під ноги.

Незабаром знов почнуть в Лондоні розмови про статут для Австрії. Сусідня Югославія пропонує там свої домагання відірвати від Австрії частину Каринтії, замешкалої словенцями, й прилучення її до Югославії. Щоб зм'якшити дотеперішню твердість Австрії, югославська комуністична пропаганда горлає, що своїм становищем, й прилучення її до Югославії, Австрія виявить, «чи пангерманський дух у ній ще живе, чи ні, і страшить тим духом західні великодержави. Знов же австрійський канцлер заявляє, що якби там договір не випав, Австрія не перестане крок за кроком виборювати свою суверенність, щоб уже раз покласти кінець чужим окупаціям, запевнюючи бундючно, що Австрія «ніколи не стане людською демократією». Що більшість народу того не бажает, це певне, але не можна лег-

ко вжити факту, що в найновішому часі одержують під советською окупацією у східній Австрії зброю всі партійні комуністи поза доволі вже сильною робітничою міліцією, що по фабриках тієї частини краю вже озброєна!

Цікаве явище заприймається в тієї цілі австрійській політиці. Австрійський народ нею не інтересується. Якщо б така подія, як державний договір, що має рішати про суверенність краю, мала нас стрінути, то народ уалдував би наради, віча, маніфестації; тут — нічого того нема. Тільки інтелігенція і то лише та при адміністрації, чи на керівних становищах в індустрії, ще трохи цікавиться тими справами, бо дожить за власну шкуру. Робітник вважає, що він даліше буде робітником; бувший наїст, усунений від усякої праці, занятий своїми конюнктуральними бізнесами, а «бурер» (хлоп) ще не дійшов до тієї свідомості, що в теперішньому часі можна й з «бурера» скинути...

Всі вони разом може більше зацікавлені голандською королевою, що приїхала сюди по бігати на лещетах, чи галивудськими фільмовими артистами, — Повелом і його дружиною — що зупинилися в гірським містечку Кінцбюргель у своїй послубній подорожі з Риму. Ще доволі цупко обедує австрійський нехт до чужинців (такіх безгрішних, як ми), цупкіше ніж політика власної держави. Назверх вправді тежер притихла ця нехт (мабуть на чийсь наказ), але час до часу покажеться. Ось маленька характеристика.

Під кінець січня ц. р. вибух з невідомих причин в українському таборі в Ляндеку серед ночі вогонь у бараці, де на шастя ніхто не мешкав, бо він був призначений на господарство. Зірвалися таборити і примітивними засобами локалізували пожежу. Доволі пізно з'явився й міська вогнева сто-

рожа, дарма, що табор притикає до самого міста. Наші по-раються біля вогню, а вогневі сторожі — собі поволеньки. Нарешті один вогневик каже до другого: «Та берімся до роботи». «Маєш час?», — той відповідає. Зачув це один з наших і — як ніс-ведро з водою, так і вилляв на того, що ще мав час. Що цілий табор (з дошкочих стів) міг упасти жертвою пожежі, що матеріально зруйнована скитальці залишились би в тріскачій мороз без даху над головою, це місцевим вогневикам байдуже. «Має час?». Можна ж би вміти легко позбутися чужинців!

Наша скитальщина щораз більше розгортається. В перших днях лютого виїхав поважний транспорт до Канади, за два дні — другий, до Аргентини, набірають до Австралії й австрійці незабаром відлінуть після нас. Та чи справді? Коли вже не стане тут скитальців, то щойно тоді обрахуються, що з найм такі краще виходили. Кожна одиниця мусить видати місячно на своє удержання в пересічі 500 шілінгів. Це робить для самих у країнських скитальців (щоб тільки при 10 тисячах) 5 мильйонів шілінгів, або 60 мильйонів річно. Цього вже австрійці ніколи не відроблять. Але це відчувають вони щойно опісля. Та — хай їм хрін!

Ми робимо своє; ті, що тут ще залишилися. Робимо так, як можемо й не маємо чого соромитися. З кінцем січня відбулися всюди свята для звеличення 22-го січня — по таборах і на вільних осідах. Шкалів, в новому обрамуванні й з нещоденним змістом доповіді, місцеві хорі, підібрані деклямації обєднували на часок думку зібраних і навівали тугою за днем повного здійснення Універсалу з 22. січня 1918-і 1919 р.

Зразком енергії українських скитальців Нероло можуть послужити нагально загальні збори одинокі, правно-формальної української організації в Австрії, себто Братства св. Акірія в Інсбруці, що відбулися 29 січня ц. р., в якому обєднується сама українська еліта еміграції — робітники, світські й духовні інтелігенти, мужчини і мїщанство. Не багаторо членів, бо тут належать лише ті, що без власної користі хотять другим допомогти. Вправді з помешченням числа скитальців звужуються агенди, важке їх вести під матеріальним оглядом, але в основному робота йде. На відтинку релігійно-моральної підтримки — місії, реколекції, відтинки, традиційні обрядово-релігійні свята (різдвяна вечєра); на хари-тативному відтинку — відвідування хворих та інших нещасливців з маленькою поміччю для них; на відтинку господарства — шевська і кравецька

(Докінчення на стор. 8-тій).

УЛАС САМЧУК

СОНЦЕ З ЗАХОДУ

РОМАН.

30)

Він уже сам. Пізно. Дим і та на Свят-Вейр. Я тут у го-
рад серед своїх людей. У ме-
не тепло, і мені добре. Я спі-
нуся, але не вистачає часу, і
— багато, вперто... Про Січ,
мадарство, про багато ре-
чей, що мають місце в цьому
краю. Потім бажать «добру
нуч» і виходять. — Ну, подь-
мо! Пан учитель ачий також
втомилася! Айно!... Але во-
ни все ще ставлять ті чи інші
слова і все чекають, відпові-
ді...

Нарешті виходять. Ніч, шум
водоспаду і вічність. Тихе
кімната, і розвод диму ше-
зають. Кальчук збирає свої
думки, виймає перо зі скла-
ним кінем і пише: — Коха-
на Марусю! Чекаєш мого дис-

та на Свят-Вейр. Я тут у го-
рад серед своїх людей. У ме-
не тепло, і мені добре. Я спі-
нуся, але не вистачає часу, і
— багато, вперто... Про Січ,
мадарство, про багато ре-
чей, що мають місце в цьому
краю. Потім бажать «добру
нуч» і виходять. — Ну, подь-
мо! Пан учитель ачий також
втомилася! Айно!... Але во-
ни все ще ставлять ті чи інші
слова і все чекають, відпові-
ді...

Нарешті виходять. Ніч, шум
водоспаду і вічність. Тихе
кімната, і розвод диму ше-
зають. Кальчук збирає свої
думки, виймає перо зі скла-
ним кінем і пише: — Коха-
на Марусю! Чекаєш мого дис-

місія, бо не люблю і не ві-
рю в те, що там діється. То
наші люди. Вони мені близь-
кі, але і вони потребують
свого вчителя, тільки, що я
не можу їм сказати цього так
само просто і щиро, як кажу
це тут, бо там вже були інші
переді мною і чуюсь я сам
слабим перед неможливістю.

І особливо цікаво діяти о.
тут, у цьому закутку землі, де
все ще «переліг» — глеквий і
твердий і де ще тільки крес-
лять ім'я мого народу. Я
що присутній про цій містерії,
беру різець до рук і креслю
заповіді і кладу її на пам'ять
прийдучим. Натє. Майте. Вір-
те. І любіть...

Ти кажеш: хочеш йти сюди.
Хочеш кинути аптеку в Празі
і хочеш мати аптеку тут. Хо-
чеш служити не їм, а нам. Хо-
чеш бути на фронті... Мила!
Дякую. Так буде. Ти прий-
деш, ти будеш, але покищо
почекай. Тут ще не все гото-
ве навіть для таких твоїх по-
божних бажань. Тут ще є ре-

чі, про які не треба всім зна-
ти. А коли прийде свято Різ-
два і коли мене не буде біля
тебе, ти думай про мене. Я
тут — у срібних, рідних го-
рах, серед щирого, доброго
люду. Я чую тебе!

Написав і крапка. Серєда
двадцять першого грудня 1938
року.

Виймав світлинку дружини,
дивився їй у вічі, чув її слова,
що десь звучать у просторі.
Треба мати мужність, щоб
так жити. Багато років і ціле
життя. «Ціліна» — казали
там. «Чужинці» — кажуть тут.
Половина платні і останнє
місце. Але ми надто горді, щоб
скоритися... Підніс до уст світ-
линку...

Уранці перед восьмою до
Кальчука застукати. Це учи-
тель і командант місцевої Сі-
чі. — Спіте? Слава Україні!
Надворі прекрасна погода. Не-
бо очищається!

Раз-два, і Кальчук на ногах.
— Підімо до мене на каву, —
каже учитель. Це «старий е-

мігрант», петлюровець, учас-
ник Зимового походу. Він та-
кий «підтопаний», але ось по-
віяло новим, і він вже випро-
стує спину. — Як треба... Що
ж... Підімо й ще раз... Піді-
мо, підімо!.. Я ще можу де-
що... Не остання шкапа...

Вийшли на двір. Стоїть день
— повний, соковитий, барвни-
стий. Горі горять переливни-
ми. Сонце зійшло і жакотить. —
Школи не маю, — каже учи-
тель... У класах чеські жон-
дарми. Он бачите... Це вони
стержуть кордон... Ідять,
сплять, п'ють, а потім знов спо-
чатку... А, думаєте, — підма-
ли хоч одного диверсанта?

— А сюди приходять вони?

— Литає Кальчук...
— Повно! Тепер трохи втих-
ло, пішли наші хлопці і ви-
чистили... Як сміяночку... Ну,
а скажіть мені. Ви там ближ-
че до тієї владі... Чи варта
вона чогось?..

— Певно, — коротко каже
Кальчук...

— А чому ж вони не оз-

брюють наших хлопців? На
випадок чого, це ж єдина на-
дія...

— Бачите... Не всі ще так
переконані...

— Як може бути інакше?
Хто може ще надіятися на
них ось?

— Що вони роблять?..
Стріляють у наші плякати.
Ми, кажуть, вам дамо зброї...
До Гітлера! Він вам дасть У-
країну! Я вам кажу: ті чехи
ще нам покажуть, хто вони...
Треба тільки послухати їх мо-
ву...

Зайшли до вчителя. Дєре-
в'яна селянська хата. Говори-
ли далі.

— Тут чуєть одно, а там ін-
ше, — казав Кальчук.

— Повторюється вісімна-
дцятий рік... Братня демокра-
тія... Прага! Як можна наді-
ятись на Прагу... Прага, що не-
навидить нас всіма фьбрами
душі, що ніколи не вимовила
слово України і раптом «Пра-
га» — якор спасіння

— Бачте... Карпатська Укра-

їна і Україна взагалі — це по-
кищо не те саме. Ще не ство-
рилось органічного споення.
Ще немає одного думання. Я
от їжджу і кажу якраз про ці
речі, але там нагорі і такого
немає. Люди ще не звикли в
новій ролі. Вони навіть не о-
рієнтуються в наших політич-
них аспіраціях взагалі, і чина-
ло є таких, що такі справді,
крім звичайної теплішої поса-
ди, ніякої екстра України не
вимагають... Але моя думка
— не маємо цим, перейматись
аж надто. Так є, але так не має
бути і одного разу так не бу-
де. А початок вже є і не пога-
ний...

Двері почали рипати, і обе-
режно входять нові люди. З
Колочаєв прийшла делегація.
— Просімо айбисте тах і у
нас, паночку, порозпреляля,
гей в Синєвірі... — каже ви-
сокий костистий, сіроокий з
шерстними шалем на шиї.
Кличуть його Тодор.

(Далше буде).

М. Іванів.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ДІТРОЙТ, МИШ.

Коляда на скитальцях: закладено \$1,741.40.

З припоручення Допомогового Комітету в Дітройті пересилаємо до „Свободи“ цього річного коляда на скитальцях і проханням видрукувати іменна жертводавців, а водночас широким дякуємо від імені Комітету колядачів і жертводавців за дар і труд.

Гемтрем, Миш. — Група колядачів відділу 26 Союзу Українок. Зложили коляду: Білл Кузик \$10; по \$5: І. Кульчицький, І. Озалько, Т. Горбун, Г. Крупка, А. Мандивел, Д. Василько, Н. Гинек, С. Бугай, Г. Рудий, С. Когут, І. Федорук, Я. Рудий, Кривий, Н. Гумен, І. Бойко, Е. Пазарина, М. Сташків, М. В. Міллер, М. Стровський, М. Вергун, А. Чарнецький, К. Стельмах, А. Бара, Д. Дашинич, С. Юришин, Е. Дашинів, д-р М. Гринчук, П. Крупка, І. Заблоцький, Демократичний Клуб, Е. Заблоцький, о. П. Шмундук, Укр. Дем. Клуб, А. Демчук, А. Прибила, Будзак, І. М. Мельник, В. Семчук, М. Сосновський, М. Мозрла, П. Тирчук, С. Завадська, А. Старик, В. Хома, Н. Коновальський, Ю. Крук, Н. Солоний; по \$4: А. Брунеч, А. Бурак; по \$3: М. Богач, М. Юрович, М. Шуптик, В. Било, І. Романчук, П. Бас, І. Чайковський, К. Орлянский, М. Ткачук, М. Біловус, В. Нічай, М. Філь, Д. Ковальчук, М. Чорний, Г. Шеремета, М. Мисків, Д. Турак, М. Чупка, Г. Терек, Н. Горин, Н. Кмита, М. Мандзук, М. Сліпак, Е. Сміт, А. Худик, П. Войтович, Е. Гузар, Голанда, П. Турецький, Іван Торський, С. Барлов, І. Вітенко, П. Прокопович, І. Стельмах, Худіо, Черняк, Т. Памача, А. Курлович, Кардаш, М. Перетиро; по \$2: Е. Дигас, М. Лучка, К. Дворняк, Д. Шалапай, П. Пригарський, Г. Масенець, М. Худоба, В. Погоріва, Н. Козан, І. Гладчук, М. Ковбас, Павліцак, М. Цимбалюк, П. Ганиш, А. Букса, В. Добуш, І. Севій, О. Курочка, М. Сливинська, Ю. Цимбринський, І. Тригук, В. Попик, П. Шимків, Г. Герман, А. Гурула, П. Демян, А. Шипа, В. Шалайко, П. Білобровка, С. Кульчицький, Д. Войтишин, І. Целюх, Д. Атаманець, П. Прихидко, Д. Цегельник, М. Бабій, М. Кульчицький, Когут, Е. Чубан, Е. Бук, Д. Вороновський, А. Бортник, В. Сосер, Г. Шалайко, В. Крушельницький, Богдан, Н. Стойко, А. Тригук, П. Шавінський, Т. Безпалко, Н. Войнаровський, І. Дахновський, П. Косій, А. Патра, В. Гамера, М. Владика, І. Підперігора, С. Пундик, М. Тирчук, Ю. Гогнестон, В. Матіо, М. Кобаса, А. Шандак, А. Статкевич, В. Кузич, С. Гинек, М. Топоровська, І. Гайдук, А. Сірко, С. Торопа, Т. Скаць, Павлюк, П. Глива, Сорока, Гавич, Ю. Клим, І. Музика, Д. Микитинський, П. Кобаса, Катерина Крупка, С. Кучинський, І. Шавінський, В. Крушельницький, М. Круцько, Чупка, С. Мачирак; по \$1.50: А. Галушка, С. Падер, Е. Промаз; Крушельницький \$1.25; по \$1: Р. Ганік, І. Острів, П. Романчук, В. Будор, А. Гук, М. Томіюк, Я. Кричківський, І. Стасюк, А. Гринишин, М. Цорій, Ф. Гелей, А. Стеко, М. Герман, С. Герман, М. Шипа, А. Боднар, А. Матицька, І. Бабак, В. Крупка, І. Татарин, В. Олійник, І. Барикса, С. Зола, В. Зола, Кобасевич, Петрук, А. Чупка, І. Крупка, М. Кривіцький, Незнайомий, П. Кульчицький, К. Данилишин, М. Завінська, М. Перун, К. Возняк, Гоцій, Ю. Козак, І. Смілка, А. Замко, А. Бривка, Д. Мудрий, Батожицька, П. Микитюк, А. Шукевич, Ю. Юркевич, М. Мацерак, Ю. Лесів, С. Воркут, І. Духовський, І. Бугар, В. Стойко, М. Микла, І. Кривецька, В. Опін-

ковський, М. Гавич, Пшибильський, П. Гук, В. Гурула, П. Юркевич, Г. Кривіцький. — Разом закладено \$614.75. — Колядували: Марія Ткачук, Юлія Кульчицька, Софія Чарнецька, Євгенія Гузар, Юстина Прибила, Марія Прокопович, Теодозія Стельмах, Григорій Стельмах, Іван Кульчицький вдзів.

Норт Дітройт, Миш. — Група колядачів при Українському Американському Осередку закладувала: по \$20: М. Дашинич, В. Донгань, О. Явний; Український Американський Осередок зложив \$15; по \$10: Жіноче Товариство „Просвіта“, відділ 272 У. Р. Союзу, Український Клуб „Боян“, Український Клуб Мт. Елліотт, Українська Громадська „Пора“, М. Козимирів, І. Томяк, Т. Янік; по \$5: Демократичний Клуб, М. Обливка, І. Івасюк, Т. Цимбал, П. Волович, В. Пастернак, В. Колодій, С. Качмар, І. Кравчик, Ю. Слободян, М. Шавала, Ю. Томяк, М. Григорчук, М. Репетовський, Катерина Колодій, В. Кравець, М. Онискевич, Т. Польний, В. Українець, А. Пахолек, І. Гриник, Анастасія Грекул, Я. Кобрин, В. Седляр, Н. Кошовський, Е. Гавелак, І. Кучапський, В. Соболь, В. Лазечко, Д. Дзісак, Марія Онискевич, І. Гава, Т. Статкевич, А. Гадовський, Н. Шубський, Павліна Жук, І. Піпський, Т. Гашин, В. Лапан, Н. Гинек, М. Малеско, С. Онисчук, О. Осадчук, С. Віхар, Ю. Гулик, В. Скворон, М. Ласточка, Амея Коломиець, М. Огороднік, М. Залецький, П. Біловус, Ч. Торський, Т. Торський, П. Морфей, Н. Севі, Розе Герберт, Зіновія Кулейчук, М. Головач, В. Хлопан, Анна Сірко; по \$3: М. Вічминшин, В. Кузич, Р. Тучецький, М. Москаль; по \$2: Д. Шалапай, П. Войтович, В. Вороновський, А. Нагірний, Р. Шияк, В. Гулик, П. Онисків, Я. Дорош, М. Турецький, Ст. Колодій, Т. Стахера, Л. Карпа, Ю. Боечко, А. Диркач, І. Палівода, Т. Солоний, Н. Триш, Д. Лепцан, С. Гиник, О. Захарків; по \$1: Ф. Гузія, А. Томашівський, І. Відчим, І. Півський, М. Триш, В. Триш, Гр. Виллюк, П. Кник, А. Ласточка, З. Лукавий, П. Синюта, Л. Пунда, А. Манік, І. Федак, М. Вачинич.

На новорічній забаві, в Українському Американському Осередку дрібною колекцією зібрано \$31.65. Разом зібрано \$553.65. — Колядували: В. Липчан, В. Українець, Ю. Гулик, М. Віхар, Л. Карпа, Ю. Боечко, Катерина Колодій, Євгенія Українець, С. Гавелак, Возили автами В. Довгань і В. Лазечко. Жіноче Тов. Золотий Хрест, Від. 14. Колядували: А. Наконечна, О. Волостром, К. Онисків, Г. Чуй, М. Андрусевич. Підвозили автами А. Онисків, Ф. Михальчук.

Жертвували: по \$10: М. Дворняк, А. Кривий, Г. Івасків; по \$7: Т. Горбаль, Т. Починок; по \$5: парох о. Побуцький, С. Бордак, А. Маланин, Форіс, П. Матсон, Політ. Клуб Сікат, Укр. Міч. Ліга, П. Баран, М. Гуднянин, М. Чуй, Пошивак, Фідик, С. Семегин, А. Малиняк, К. Михальчук, К. Ігнатюк, адв.

НОВА ЖАРІВКА — „ВІЧНА“. — Джеймс Л. Какс, заступник президента Дорог Тест Компанії, держить у руках кілька родів нової жарівки, що світяться „вічно“ і без електричного струму. Це має бути новий винахід, який випробовують, а тому покищо здержуються з коментарями, зокрема щодо „січності“ тих жарівок.

І. Кузь, А. Градовський, М. Стружовський, Ф. Михальчук, С. Курілів, С. Яримій, Г. Прошел; по \$3: С. Балаківський, І. Слопещкий, Сеньків, С. Наконечний, Г. Малиняк, П. Шек, п-ні Романів, А. Тимочко, Гава, К. Вихорик, М. Пристах, І. Козачок; по \$2: М. Юркевич, Е. Андрусевич, Б. Василюшин, І. Іваніцький, М. Балаківський, М. Возняк, В. Бродяк, Мартинюк, Г. Кінацук, В. Возняк, П. Возняк, Е. Адамович, Ладика, О. Олексин, П. Боднар, О. Волостром, Броско, А. Лубінська, І. Буляк, П. Кізел, А. Кірман; по \$1: д-р А. Кібзей, Лазар, Кізчук, Е. Бурний, Р. Рабій, д-р Лакота, І. Куртика, С. Лінець, М. Гузіляк, М. Гусак, А. Котович, Н. Андрусевич, М. Михайленко, О. Буката, Гроцько, Д. Патеречко, В. Чмир, М. Топольницька. Разом зібрано \$255.

Ходили з колядою Орг. Самопоміччю Нової Української Іміграції.

Жертвували по \$10: І. Дячу, С. Блашук, І. Шкілний, В. Філас, Р. Терлецький, П. Шестий; Кульчицький \$7; по \$5: М. Бойчук, Ю. Салович, д-р І. Гривик, І. Каралаш, Р. Мараз, П. Тимочко, Войтович, Назаркевич, Д. Баран, Мисків, Лескун, В. Цимбаліст, адв. І. Кузь, Кузі-віцький, Н. Дембінський, І. Андрусевич, Т. Виницук, Кирилюк, В. Демрій, В. Польовий, С. Левкут, І. Тимчак, В.

Головач, С. Лелюх, С. Кунька, Н. Шустакевич, І. Гуляка, М. Лисак і Сорук по \$3; по \$2: А. Королишин, Кушнір, Сливінський, П. Шліржа, Г. Курочко, Е. Фариняк; по \$1: О. Шумська, Г. Дмитрик, Ти-ро, Т. Онисків, Г. Дмитринюк, Г. Свистун, Кривіцький. — Разом \$226.

Коляда Братства Св. Йосафата, відділ Провидіння. Жертвували: \$10 з каси Братства; по \$5: Андрій Градовський, А. Білик, Н. А. Баранецька, Г. Михайлишин; по \$1: М. Горбова, О. Бродак, К. Доскош, П. Іванши, П. Керницький, А. Польова, Н. Савчин, Ф. Креміна, Г. Дмитринюк, Д. Сабашко. Разом \$10. Від Товариства старших віком передав С. Кунька \$30.

Дітройт, Миш. — Група Союзу Українок, число 5, закладувала по \$3: А. Патра, П. Голида; по \$2: П. Кобаса, П. Палівода, К. Хомяк, М. Сігда, В. Сігда, І. Сігда, А. Галишин, П. Стасів. Разом закладено \$22.

Зіставлення коляди:

Група Колядачів Союзу Українок ч. 26, \$614.75; Група колядачів при Укр.-Американському Осередку \$553.65; Жіноче Тов. Золотий Хрест ч. 14, \$255; Організація Самопоміччю Нової Укр. Еміграції \$226; Братство Святого Йосафата \$40; Товариство Старших

Віком \$30; Група Союзу Українок ч. 5 \$22. — Всіх разом закладено \$1,741.40.

Секретарі: В. Лазечко і Е. Фариняк.

УКРАЇНА В „АВАНГАРДІ БОРІТБИ“

(Докінчення зі стор. 1-ої)

„Армії Крайовей“, поставленої тепер теж більшовиками поза законом.

В РУМУНІЇ існує около двадцять партизанських груп з такими звучними назвами як: „Чорний Плащ“, „Дунайські Хвилі“, „Білий Орел“ і т. п. „Чорним Плащем“ керує адмірал Мекляріюм, бувший головнокомандуючий румунською Чорноморською флотом. Недавно його були зловити та засудити на каторгу, але йому знову пощастило втекти.

З БОЛГАРІЇ немає точних повідомлень про розміри підпольного руху, але він там існує, як і в усіх інших країнах за залізною заставою. Вліті минулого року около три тисячі прихильників повстаного ген. Петкова перевели цілий ряд успішних акцій між Родопськими і Старопадінськими горами.

В АЛБАНІЇ проти-комуністичні партизани об'єдналися з різними гірськими племенами та разом з ними ведуть боротьбу проти комуністичного режиму.

ТУРЕЧЧИНА ДОМАГАЄТЬСЯ ПОШИРЕННЯ АТЛАНТИСЬКОГО ПАКТУ.

Париж, 18. лютого. — До столиці Франції прибув міністер закордонних справ Туреччини, Неджмеддин Садак, що в Лондоні відбув наради зі секретарем Бевином. В розмові з французьким міністром закордонних справ, Робертом Шуманом, Садак обстоював думку, щоб просягнутий Атлантський оборонний пакт:

В КНИГАРНІ „СВОБОДА“ МОЖНА ДІСТАТИ ТАКІ ВИДАННЯ:

Лев Биковський: Апостол новітнього українства (Юрій Ліпа) 10 цт.

Лев Биковський: Україна над Океаном 15 цт.

Гайц Грісбах-Туган: Новітнє турецьке красне письменство 30 цт.

КОРИСТАЙТЕ З НАГОДИ!

ЩЕ МАЄМО ТІЛЬКИ КІЛЬКА ДЕСЯТОК ПРИМІРНИКІВ

КАЛЕНДАРЯ- АЛЬМАНАХА

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Календар має 224 сторін друку і містить багато оригінального, цікавого, вартісного, інформативного матеріалу з різних ділянок американського й українського життя. Коштує всього \$1. Замовляйте негайно, висилаючи належність на таку адресу:

„СВОБОДА“

P. O. Box 346

Jersey City 3, N. J.

ЗБОРНІ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Тов. „Свобода“, від 194, повідомляє всіх своїх членів, що місячний збір відбувся 22. лютого, а год. 8. ввечір, в церковній галі с. 109а, 28 Е. 7th St. Просимо всіх членів прийти на збори без опізнання. Члени, які залягають з вкладками, просимо виплатити. Одноразово пригадуємо, що на будуче місячний збір будуть відбуватися, у вікторі другого тижня кожного місяця, в год. 8. ввечір, під ч. 28 Е. 7th St., в церковній галі с. 109а. За уряд: Я. Салдан, предс. В. Никсфорук, фін. секр. 740 Е. 9th St., New York 9, N. Y.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

МІД — НАЙЛІПША ПОЖИВА! ХТО МІД ЦЬО ДНІ СПОЖИВАЄ, ЧУДИВО ПОЛІПШЕННЯ ЗДОРОВ'Я ВІДЧУВАЄ. Найліпший мід грецький (з грецького митру). Ціна \$1.75 за 5 фунтів, з пересилкою 25 ц. більше. Пишіть: S U R M A

11 E. 7th St., New York 3, N. Y.

Професійні Оголошення

Dr. S. CHERNOFF

223 — 2nd Ave. (Cor. 14th St.) N.Y.C. — Tel. GRamercy 7-7697. Острій догочасний негути чоловіків і жінок. Шкірні, X-Ray, Роздута жила лікуємо без операції. Переводимо а. налізку крові для суржирних дозволів. Офісний години: В будні 10-7 П. М. В неділю: 11-1 П. П.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА СВ. АПОСТОЛІВ ПЕТРА І ПАВЛА В БОТЛЕР-ПА. — пошукують.

ДЯКО-ВЧИТЕЛЯ

Платня згідно з умовою. Зголошення просимо слати на адресу: ST. PETER & PAUL UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH P. O. Box 86, Butler, Pa.

ІВАН КОВАЛЬЧУК

FUNERAL HOME

COMPLETELY AIR-CONDITIONED

ЗАНИМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ В СТЕПІ

NEW JERSEY

ЦІНИ ПРИСТУПНІ ДЛЯ ВСІХ

ОБСЛУГА ЧЕСНА І НАРКАША

У випадку смутку в родині

кличте як в день так і в ніч!

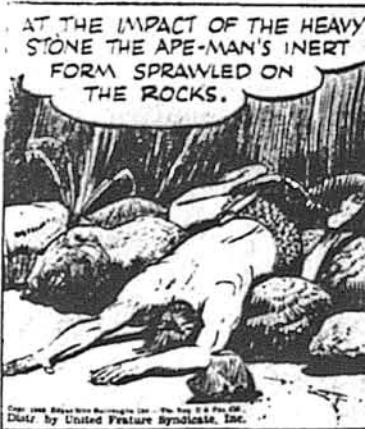
JOHN KOWALCHUK

129 GRAND STREET,

cor. Warren Street

JERSEY CITY, 2, N. J.

Tel. BRegon 4-5131

Під ударом важкого каменя беззадане тіло малпочовіка впадо на скalistу землю.

Джена не знала нічого про нещастя Тарзана. Вона боролася з Редзіком, щоб виратися з його клітки. Серед того один червик виховнувся з її

ноги та впав у підніжжя скелі. „Роби, як я тобі кажу і керуй отим звірем!“ — заверещав осібно-банкір, — „а ні, то я його вбю!“

Боячися за життя Тікара, Джена успокоювала молодого левику.

ТАРЗАН, ч. 2036. В клітках осібно.